

How do we know one who sells himself; We derive it from *Socheer - Socheer*

Overview

¹ We know that an מכסף מקנתו of פסוק, כסף, is acquired with ע"ע הנמכר לעכו"ם. We know that an והפדה of פסוק, נקנה בכסף, is acquired from the אמה העבריה. We know that an כי ימכר לך העברי of היקש, נקנה בכסף, is derived from the ישראל to a ב"ד who is sold through ע"ע שכיר of גזירה שוה, נקנה בכסף, is derived from the מוכר עצמו לישראל. ³ We know that a או העבריה שכיר. Our פסוקים discusses the need for the various תוספות.

פירש בקונטרס⁴ נאמר במוכר עצמו כשכיר⁵ כתושב יהיה עמך -

כשכיר כתושב יהיה that מוכר עצמו it says by a שכיר שכיר of גז"ש explained the רש"י - עמך -

ונאמר במכרוהו בית דין כי משנה שכר שכיר -

And it says by שכיר שכר משנה שכר שכיר; we derive that just as by מכרוהו ב"ד he is acquired בכסף, ⁷ the same applies if he is מוכר עצמו he is also נקנה בכסף.

תוספות asks:

ואם תאמר כיון דילף שכיר שכיר למה איצטריך מכסף מקנתו גבי עובד כוכבים -

And if you will say; since we utilize the גז"ש of שכיר שכיר (to drive that a מוכר עצמו is נקנה בכסף), why is מכסף מקנתו necessary, regarding a נכרי, to teach us that he can acquire an ע"ע בכסף -

נילף שכיר דכתיב גבי עובד כוכבים (ויקרא כה⁸) כשכיר שנה בשנה וגומר מנמכר לישראל⁹ -

Let us derive from the word שכיר which is written by a gentile, כשכיר שנה בשנה, etc., from the word שכיר which is written¹⁰ by a נמכר לישראל that just as a נמכר לישראל is נקנה בכסף, the same applies to a נמכר לנכרי -

ונמכר לישראל מאמה כדמפרש גמרא לעיל -

¹ ויקרא (בהר) כה, נא.

² שמות (משפטים) כא, ח.

³ דברים (ראה) טו, יב.

⁴ ד"ה שכיר.

⁵ ויקרא (בהר) כה, מ.

⁶ דברים (ראה) טו, יח.

⁷ We know this from the היקש of עברי לעבריה (see 'Overview').

⁸ פסוק נג.

⁹ The תוספות utilizes the גז"ש of שכיר שכיר regarding a מכרוהו ב"ד and a מוכר עצמו (which are both ישראל), however תוספות maintains that this גז"ש is effective to derive a נמכר לישראל from a נמכר לנכרי (and vice versa).

¹⁰ See footnote # 6.

And we know that a נמכר לישראל is נקנה בכסף from an אמה העבריה as the גמרא previously explained from the היקש of עברי לעבריה.¹¹

In summation; question is that we can know that an ע"ע הנמכר לעכו"ם can be בכסף without תוספות; We derive נמכר לישראל from נמכר לעכו"ם (through the ש"ג of שכיר שכיר [which we use to derive מוכר from בי"ד (מכרוהו)], we derive נמכר לישראל from an אמה (through the היקש of עברי לעבריה) who is נקנית בכסף (from והפדה). We do not need the מכסף מקנתו.

answers: תוספות

ויש לומר דאיצטריך ליה לכדדרשינן לעיל (דף ח,א) בכסף הוא נקנה ואינו נקנה בתבואה וכלים¹² -

And one can say that מכסף מקנתו is necessary as we expounded previously that מכסף teaches us, that the ע"ע is acquired only with כסף but he is not acquired with 'grain and utensils'.¹³

asks: תוספות

ואם תאמר אמאי איצטריך והפדה לענין כסף לישתוק מיניה -

And if you will say; why do we need the פסוק of והפדה regarding כסף by an אמה קנין כסף; let the פסוק be silent from it (it should not say והפדה) -

ונילף עבריה מעבד עברי הנמכר לישראל -

And we will derive that an אמה העבריה is נקנה בכסף, from an נמכר לישראל (through the היקש of עברי לעבריה)¹⁴ -

ועברי הנמכר לישראל מעבד עברי הנמכר לעובד כוכבים¹⁵ מג"ש דשכיר שכיר -

And an נמכר לישראל is נקנה בכסף for we derive it from an לנכרי עבד הנמכר לישראל through the ש"ג of שכיר שכיר.

In summation; we know a נמכר לישראל is נקנה בכסף (from מכסף מקנתו), we know that a נמכר לעכו"ם (from the היקש of עברי לעבריה) is נקנית בכסף (from והפדה); why do we need the פסוק to teach us that an אמה העבריה is נקנית בכסף.

¹¹ See footnote # 3. We know that an אמה is נקנית בכסף from והפדה (see footnote # 2).

¹² See the גמרא there that תבואה וכלים refers to חליפין (an עבד cannot be acquired with חליפין). [Alternately the גמרא there explains it to mean that if it is פחות משה פרוטה even if it is תבואה וכלים (that מקרבה הנאתיהו) it is not a valid קנין, עיי"ש.]

¹³ After we have the ש"ג of שכיר שכיר we do not need מכסף מקנתו to teach us that a נמכר לעכו"ם is נקנה בכסף (however we do need מכסף מקנתו to teach us that תבואה וכלים (אין נקנה בתבואה וכלים). The גמרא states that we derive נקנה בכסף from נמכר לעכו"ם, because it actually states מכסף מקנתו (to teach us תבואה וכלים), but we (also) automatically know from this that he is נקנה בכסף.

¹⁴ See footnote # 3.

¹⁵ We know that a נמכר לעכו"ם is נקנה בכסף from מכסף מקנתו. Even though תוספות said that we do not need it for כסף קנין (we only need it to exclude וכלים תבואה), but nonetheless the פסוק clearly states מכסף מקנתו indicating that a לנכרי נמכר is נקנה בכסף.

answers: תוספות

ויש לומר אין הכי נמי אלא איצטריך לדרשה אחרינא לגרעון כסף¹⁶ -

And one can say; indeed it is so (that והפדה is not necessary to teach us that an אמה is necessary for another דרשה, namely for גרעון כסף¹⁷).

asks: תוספות

ואם תאמר אמאי איצטריך היקישא דעבד עברי ועבריה לקנין כסף -

And if you will say; why do we need the היקש of עברי to עבריה regarding קנין כסף - מכרוהו בי"ד by

נילף שכיר שכיר¹⁸ מנמכר לעובד כוכבים -

Let us derive that גז"ש through the ע"ע הנמכר לנכרי from an נקנה בכסף is מכרוהו בי"ד
of גז"ש?!

answers: תוספות

ויש לומר דהיקישא דעבד עברי לעבריה איצטריך למימר¹⁹ -

And one can say; that the היקש of עברי to עבריה (while it may not be necessary to derive קנין כסף for an עבד עברי, nevertheless it) is necessary to teach us -

מה עבריה אינה יוצאה בראשי אבריה²⁰ אף עברי אינו יוצא -

Just as an עבריה does not go out free from her master if he removed the tips of her limbs, similarly an עבד עברי also does not go out free בראשי אבריה. There is also another - עבריה to עברי in the other direction from לימוד

ומה עברי יוצא בשש ויובל²¹ אף עבריה כולי:

And just as an עברי leaves after six years so too an 'עברי, etc. leaves after six years (even if she is not yet a נערה).²²

¹⁶ mans a diminishing of money. והפדה (and she shall redeem [herself] teaches that the אמה has the right to return part of the money (pro rata) her owner received for her servitude and gain her freedom at any time. Let us assume she was sold for six years for a total amount of sixty זוז (ten זוז per year), after two years (for instance) she can return forty זוז to the master (for the four remaining years) and is freed.

¹⁷ We do not need the היקש of פסוק והפדה to teach us that an אמה העבריה is בכסף (we can derive it through the היקש to גז"ש שכיר שכיר); however it is needed to teach us the rule of גרעון כסף. Once it is written for גרעון כסף we can (more) easily derive from it קנין כסף.

¹⁸ It says שכיר by מכרוהו בי"ד (see footnote # 8) and it says שכיר (see footnote # 8).

¹⁹ See 'Thinking it over'.

²⁰ An עבד כנעני (who belongs to a ישראל) goes free if his master removed his ראשי אבריה (see כו-ז). (שמות [משפטים] כא, כו-ז) derives from the פסוק (כא, כו) later גמרא, אמה העבריה, לא תצא כצאת העבדים (שמות [משפטים] כא, כו), which is written by an עבריה, בראשי אבריה that she does not go free.

²¹ See שמות (משפטים) כא, ב, ו.

²² We do not need the היקש of עברי לעבריה to teach us קנין כסף by ע"ע (for we can derive it through שכיר שכיר); we do need it for שש and ראשי אבריה. However once the תורה writes the היקש, we can derive from it קנין כסף as well.

Summary

Once we have the ש"ג of שכיר שכיר, it is not necessary to have all three לימודים of קנין כסף by היקש עברי לעבריה, והפדה, מכסף מקנתו, that there is a כסף by היקש עברי לעבריה, however these פסוקים are necessary for other דרשות.

Thinking it over

²³ שש and ראשי אברים for עברי לעברי' of היקש explains that we need the תוספות Why did not תוספות mention that the היקש is needed to teach us that an ע"ע is בשטר?²⁴

---

²³ See footnote # 19.

²⁴ See (previous רע"א and תוס' ד"ה הואיל).